

Единъ голѣмъ английски параходъ спрѣлъ една вечеръ на едно пристанище. Нѣколко млади мряци слѣзли въ града да се разходятъ и завързали лодката, съ която дошли до пристанището, за единъ голѣмъ колъ. Тѣ обичали да пиятъ, да се веселятъ. Като влѣзли въ града, тѣ се отбивали ту въ една, ту въ друга кръчма, и незабелязали, какъ минало времето. Като се върнали на пристанището, тѣ се качили на лодката и започнали усилено да гребатъ, по-скоро да стигнатъ на парахода. Цѣла нощъ усилено гребли. Какво било очудването имъ, когато на сутринъта видѣли, че сж на сжщото мѣсто, дето била вързана лодката. Понеже главитѣ имъ били замаяни, тѣ влѣзли въ лодката и забравили да я развържатъ. Така гребли цѣла нощъ на едно и сжщо мѣсто. Такова е положението на всички хора, които сж завързали лодката си за нѣкой колъ. Докато лодката на човѣка е вързана за нѣкакъвъ колъ, всичкитѣ му усилия оставатъ напразно. — Къде е погрѣшката? — Въ колцитѣ. Извадете всички колци, които сте забили покрай брѣга на морето, за да изпълните безпрепятствено своето предназначение.

Сега ние празнуваме 22 мартъ, като забележителенъ, като знатенъ день презъ годината. Защо е знатенъ този день? Споредъ мене, всѣки день е дотолкова знатенъ за насъ, доколкото ние сме извършили нѣщо велико, или доколкото ние сме се проникнали отъ нѣкаква велика идея. Какво по-велико отъ